

ἜΤΟΣ Γ΄.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἈΡΙΘ. 138

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἑφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 27 Σεπτεμβρίου 1881.

Ὁ Ἀσμοδαῖος κισθάνεται τὸν πειρασμὸν νὰ εἴπῃ καὶ αὐτὸς τὸν λόγον τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνκρωίτης συζητήσεως ἐν τῷ ἔργῳ καὶ τῷ ἡμεδαπῷ τύπῳ ὡς ἐκ τῆς ἐν τοῖς Times ἐπιστολῆς, περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ Ἀνκτολῇ. Ὅφείλει νὰ ὁμολογήσῃ ὁ Ἀσμοδαῖος, ὅτι ἀρκεῖντως πιθανὸν φαίνεται αὐτῷ τὸ προγνωστικὸν τοῦ ἐπιστολογράφου ἐκείνου. Δὲν διατάζομεν νὰ εἴπωμεν καὶ νὰ ἐπικυρώσωμεν, ὅτι οἱ νόμοι οἱ διέποντες τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν εἶναι ὅλως ἀγεστοὶ πρὸς τοὺς νόμους τοὺς διέποντας τοὺς προαιωρίους πόθους τῶν Συλλόγων καὶ τῶν δικτηριογράφων. Ἐὰ ἱστορικὰ γεγονότα ὑπόκεινται εἰς νόμους ἐπίσης θετικοὺς καὶ ἀναλλοιώτους, ὅσον καὶ πάντα τῆς φύσεως τὰ φαινόμενα. Ἐπομένως, ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸ πρῶτον τοῦ πατριωτισμοῦ, δεόν νὰ ἐξετάζωμεν τὰς ἀπὸ τινος ὑποφωσκούσας ιδέας περὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς Αὐστρίας ἐπὶ τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος τῆς Ἀνκτολῆς.

Ὁ λόρδος Brougham ὠνόμαξέ ποτε τὴν Ἀνκτολὴν *μεγάλην σεσηπυῖαν λίμνην*. Γρηκιώτερον καὶ ἀκραιβέστερον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκφραστῆ τὸ ἄθροισμα ἐκεῖνο τῶν πολιτικῶς νεκρῶν φυλῶν, τῶν οἰκουσῶν τὰς ἐρειπωμέναις καὶ ἐπαχρησμέναις χώραις ἐν αἷς ἠνθῆσεν ἄλλοτε ὁ ἀρχαῖος πολιτισμός. Εἰς τὰς χώρας ταύτας καὶ αὐτὸ τὸ κλίμα καὶ αὐτὸ τὸ ἔδαφος ἐκαρβερώθησαν. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔμεινε νευρόσπαστόν τι ἑτεροκίνητον, ἀκολουθῶν ἀπὸ κειροῦ εἰς καιρὸν τὰς ἐξωθεν ὠθήσεις καὶ ἔτοιμος πάντοτε νὰ δεχθῆ

νέον κύριον, εὐτυχῆς ἂν ὁ νέος οὗτος κύριος εἴναι μᾶλλον τοῦ πρώτου πολιτισμένου. Ἀπὸ τοῦ Προύθου μέχρι τῆς Ἀβυσσινίας, ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης μέχρι τῆς κεντρικῆς Ἀσίας, τὰ πράγματα φαίνονται ἡμῖν οὕτως ἔχοντα, μ' ὄλην τὴν ἐν τισὶ κέντροις ἐπιπρατοῦσαν ἐναντίαν φρασολογίαν.

Ἡ Τουρκία κατχρῆται ταχύτατα, χάρις εἰς τοὺς τελευταίους τύπους τῆς Ρωσσίας, καὶ ἐπειδὴ ἡ θέσις αὐτῆς δὲν δύναται νὰ μείνῃ κενή, ἐπειδὴ κατχρῆσθαι τῆς Τουρκίας τὸ κενὸν δὲν δύναται ν' ἀντικατασταθῆ διὰ πόθων, μένει ἀκρεμῆς τὸ ζήτημα ποῖα νέα δυνάμεις ἢ ποῖα νέαι δυνάμεις θὰ κατκλύθωσι τὴν θέσιν τῆς ἐκλιπούσης. Ὁ σκανδιναῦδος ἐπιστολογράφος τῶν Times φρονεῖ, ὅτι ἡ Αὐστρία θὰ εἴναι μίξ τούτων. Τοῦτο εἶναι πιθανόν. Ἐνθυμούμεθα μάλιστα, ὅτι κατὰ τινὰ 17^{ον} τοῦ ἔτους, εἰς τῶν πρωτίστων ἡμῶν πολιτικῶν ἐχρητέισε τὸν ἀντελλόντα τοῦτον ἐν τῇ Ἀνκτολῇ ἀστὲρα θριαμβευτικῶς, πιστεύομεν δὲ, ὅτι δὲν εἶναι μόνος αὐτὸς ἐν τῇ Ἀνκτολῇ ὁ προσμειδῶν εἰς τοιαύτην λύσιν. Ὅπωςδήποτε τὰ ἀπὸ τινος διαθρυλούμενα φαινόμενα ἡμῖν προκινκρούμενα προσεχῶν φαινομένων, ἐν τῇ ἀνελιξίῃ τῶν ὑποίων καὶ φράσεις θὰ ὑποχωρήσωσιν εἰς τὰ γεγονότα καὶ ὁ περιλάλητος παράγων τῶν ἡμισπισήμων φύλλων τῶν κομματάρχων μας, θὰ λάβῃ τὴν ἀμβόζουσαν αὐτῷ θέσιν ὁπωσοῦν ἄλλοιαν τῆς ὀνειρευομένης.

Ἡ λυρικὴ ποίησις θὰ χάσῃ εἰς τὴν λύσιν ταύτην, ἀλλ' ἡ ἱστορική ἀδιχοφορεῖ διὰ τὴν ποίησιν.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Όσα έγραψαν έφημερίαι τις, έχουσα πρ' ήμιν κύρος επί τών διπλωματικών πραγμάτων, περί του βρώνου Χάμμερλε και περί τών διχθέσεων αυτού προς τόν Έλληισμόν, είναι έσφαλμένα. Επί τών τοιούτων έχει τό καθήκον ό τύπος να λέγη όλην τήν αλήθειαν, ότον δυσάρεστος και αν ήναι αήτη. Ο Χάμμερλε, όστις διέτρεψε πολλά έτη τής ζωής του έν Κωνσταντινουπόλει και έν Αθήναις, είχε σχηματίσει δυστυχώς κακίστην γνώμην περί Έλλήνων. Ως Ισραηλίτης, είχε προς αυτούς τήν αυτήν φυλετικήν αντίπαθειαν, ήν είχε και ό Δισραέλης. Τούς Έλληνας εξέτιμα ως έπιτηδείους, αλλά δολίους έμπόρους και μηδέν πλέον. Τόν Έλληνισμόν δέν έθεώρει ως πολιτικώς ύφιστάμενον, αλλά ως μίαν φιλολογικήν πλάνην τής Εύρώπης απολήξασαν εις τό Βασίλειον τής Ελλάδος, ήτοι εις πολιτικόν έκτρομα μοιραίως προωρισμένον εις θάνατον, κατ' αυτόν. Επί πσαι δ' αίσχιστην είχε συλλάβει γνώμην περί τών Έλλήνων πολιτικών και περί τών Έλλήνων έν γένει υπό πολιτευματικήν έποψιν.

Έκ του γραφείου τής εισαγγελίας τών Έφετών πληροφορούμεθα, ότι «ένεκα τής επιδημίας του κοιλιακού τύφου» συνεστήθησαν διά Β. Δ έκτός τής πόλεως Αθηνών τρία κατά τήν περιφέρειαν κκουργοδικεία. Τώρα μάλιστα, ήσυχάσαμεν. Ποῦ κοιλιακός τύφος και ποῦ Βελέντζας! Έπειτα δέν είναι και πρωτοφκνής ή σύστασις κκουργοδικείου έκτός τών Αθηνών!

Καθ' ή κατηράστη ό έξοχος ποιητής κ. Παράσχος με τό ιστορικόν του έκείνο Sanger-Fluch «τά κόλυβα», ό κ. Κουμουδοῦρος άπήλθεν εις Θεσσαλίαν και δρέπει επί του παρόντος μερικους στεφάνους, προς απόδειξιν τής μεγίστης έντυπώσεως ήν προήγαγεν ή ποίησις του κ. Παράσχου.

Περίληψις έγγράφου ύπουργείου έσωτερικών:
«Περί παραγγελίας θειούχου σιδήρου και εύρέθη θειούχος χαλκός».

Ο κ. Α. Χρηστομάνος εξακολουθει τό γουδι τό γουδοχέρι, ήτοι δέν δύναται, λέγει, ή να αποφανθή, ότι τό ίκτροσυνέδριον καλώς έπραξεν, έπιτρέψαν τήν πόνιν του ύδατος

του ήμετέρου ύδραγωγείου. Τό βέβαιον είναι, ότι έμπορει να προβάλη έκυτόν ως παράδειγμα ό κ. Χρηστομάνος, διότι κύτος τουλάχιστον έκ του ύδατος αυτού μάλλον ώφελήθη μέχρι τούδε. Πώς να μή τό ύποστηρίξη!

Ο βασιλικός έπίτροπος Τρικάλων κ. Λυμπεράκης είναι και αυτός personnage τής ήμέρας. Η έν πομπή άφιξίς του εις Τρίκαλλα, ή άραία προκήρυξις του προς τούς κατοίκους τής επαρχίας εκείνης και τό ξεκίνημά του εις συνάντησιν του βασιλέως μετ' αηδίσαν, ύστερον μάλιστα από τό λούσιμον του Φορολογουμένου τών Πικτών τής παρελθούσας εβδομάδος.

Τήν 12/24 Σεπτεμβρίου εκηρύσσεται ή λήξις του έν Βιέννη Φιλολογικού Συνεδρίου, και όμως διά Β. Δικτάγματος από 14/28 Σεπτεμβρίου διωρίζεται εις αυτό αντιπρόσωπος τής Έλληνικής κυβερνήσεως, όστις τήν 17 εισέπραττει από τό ταμείον 1500 δραχμάς διά τήν αποστολήν του και τήν 20 του αυτού μηνός ανεχώρει μεν διά Βιέννην, αλλά έν Κερκυρά ήλλαξε δρομολόγιον. Εύτυχώς ή πίστωσις ύφικεττι εις τήν έγκρισιν τής Βουλής.

Η Δυτική Έλλάς του Μεσολογγίου αποδίδει τήν λήξιν τής κωμωδίας τών αποκλυπτηρίων του Βύρωνος εις τόν κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ μεσολαβήσαντα έπιτυχώς!

Ο κ. Πύρλας και τήν παρελθούσαν εβδομάδα έδωκε έπίπρη με τάς έπιστολάς του έν τή Παλιγγεσία προς τόν Δήμαρχον Αθηνάϊων, περί σιφώνων. Είναι, λέγει, ανάγκη να έπινοηθή τρόπος, όπως και ή έργασία τής εκκαθαρίσεως του ύδραγωγείου γείνη και τό ύδωρ να μή διακοπή. Συγχρόνως δέ έπινοεί και ύποδεικνύει τρόπον προς λύσιν του ζητήματος γνωστόν και εις τά μωρά. Τέλος προσθέτει: «Δέν διαστάξω να είπω, ότι δέν είμαι έντελώς ζένος τής έπιστήμης». Χαλάλι του, αφού του απάντησεν ό Δήμαρχος!

Παρατηρήθη υπό τών έν Αγγλία αστρονόμων νέος κομήτης έν τώ άστερισμώ του Λέοντος. Ίδου νέον θέμα διά τήν έρχομένην εβδομάδα, κύριε Πύρλα. Έμπρός, να ιδώμεν ποιά θα σου απαντήση.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Διὰ νὰ καταλάβετε τὴν σοφίαν τοῦ τμήματος τῶν Δημοσίων ἔργων, ἀρκεῖ τὸ ἐξῆς: Ὅτι ἐνῶ ὁ μεταξὺ Πύργου καὶ Κατχλώλου σιδηρόδρομος σταφίδι κυρίως θὰ μεταφέρῃ, ἐν τῷ τιμολογίῳ τῷ προσηρητημένῳ εἰς τὴν περὶ αὐτοῦ συγγραφὴν, ἡ σταφίς λείπει ὀλοτελῶς.

Καὶ ἄλλη σοφία! Εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ μεταξὺ Βώλου καὶ Ακρίσσης σιδηροδρόμου ἀναγράφεται, ὅτι ἡ ἐταιρεία ὀφείλει νὰ προμηθεύσῃ πᾶν τὸ κινητὸν καὶ ΑΚΙΝΗΤΟΝ ὕλικόν!

Ἐπάρχει κοινότης λεγομένη Πικυλοπούλου εἰς τὸν δῆμον Καρπενησίου τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας, εἰς ἣν διὰ Β. Διατάγματος ἀναγνωρίζονται ΑΝΑΓΚΑΙ αὐτῆς πληρωθησόμεναι διὰ τοῦ φόρου τῶν βοσκῶν, ἡ διακόσμησις τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς κατασκευῆς ΟΧΕΤΟΥ διὰ τὰ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ὕδατα!!

Ἐγνωρίζετε, ὅτι διωρίσθη γραμμικτεὺς τοῦ Β. ἐπιτρόπου Ἄρτης, ὅτι οὗτος ἀπέθανε καὶ ὅτι διὰ τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ ἐξωδεύθησαν δρχμαὶ 300 ἐπικυρωθησόμεναι ὑπὸ τῆς Βουλῆς; Ἀναγνώσατε τὸ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου Β. Διάταγμα καὶ θὰ τὸ μάθετε.

Καὶ μίξ σπουδαιοτάτη εἰδήσις ἐκ τῆς Ἐφημερίδος. Ὁ κ. Φλογαίτης ἔλαβε νεωστὶ πολυτιμώτατον δῶρον παρὰ φιλέλληνας, τὸ πρὸ τινος ἐκδοθὲν πόνημα «Συνοδεία ἐξ Αἰγύπτου εἰς Συρίαν» τεκμήριον ἐξαιρετοῦ πρὸς αὐτὸν ὑπολήψεως.

Καὶ τί δὲν θ' ἀκούσωμεν ἐκόμην!

Περὶ τινος χήρας ἥτις ἐνομπεύθη ἐκ νέου.

- Δὲν ἀπέθανεν ὁ σύζυγός της;
- Διὰ τὸν δευτερον δὲν γνωρίζω, ὁ πρῶτος ὅμως βεβαίως.

Ἡ κρατοῦσα πολιτικὴ

Φωνάζουν: Θὰ μᾶς πάρουνε κ' ἐμᾶς Αὐστριακοί!
Μὰ τί θὰ πάρουν; κ' ἔμεινε 'ς τὸν τόπο του ἐνκ' πρᾶμμα
Μὰ πρὸ πολλοῦ κ' ἐσᾶς κ' ἐμὲ καὶ ὅλους μας ἀντίμακ
δὲ μᾶς ἐπῆρ' ὁ δίκολος μὲ τὴν πολιτικὴ;

ΜΑΒΕΑΣ.

Ἡ Πεντάλφα

Ἄκομα 'ς τοῦ σκοποῦ αὐτῆς εὐρίσκειται τὸ ἄλφα
μ' ὅσα κ' ἂν γράφῃ ἡ Ὠρα μας, μ' ὅσα ποικίλ' ἂν ρίχνῃ
δολώματα εἰς τὸ λαό' μου φαίνεται πεντάλφα
ποῦ ὅπως τὴν στρίψῃς καὶ βρεθῇ τῆς ἰδίας μύτζις δείχνῃ

ΦΛΟΣ.

Ὁ Ἀσμοδαῖος ὁ ἀγωνισθεὶς ὑπὲρ τῶν θεσμῶν τοῦ τόπου, πιστεύσας τότε ὅτι οὐδὲν ἦν γενέσθαι πρὸ τῆς πραγματικῆς αὐτῶν ἐπικρατήσεως, δὲν δύναται, ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν λέξιν, ἢ νὰ συστήσῃ θερμῶς τῆτι κυβερνήσει καὶ τῷ στρατῷ καὶ τῷ λαῷ ἀνευ διακρίσεων τὴν ἀναγγελλομένην δευτέραν ἐκδοσὶν τοῦ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΘΕΣΜΟΛΟΓΙΟΥ ὑπὸ τοῦ εὐπικιδεύτου ταγματάρχου ἐν ἀποστρατεῖᾳ κ. Α. Βουγιούκα, πιστεύων καὶ πάλιν, ὅτι μόνον ὅταν ἰδῇ τοῦτο συντελεσμένον καὶ ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ θὰ ἦνε ἐλπίς ὅτι θὰ γίναι τι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας. Ἐὰν ἤθελε δὲ καὶ νὰ ἀστευθεῖ ἡλίγον ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης σοφικότητος μεθ' ἧς ἐκθύμως συνιστᾷ τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ἠδύνατο καὶ νὰ εἶπῃ, ὅτι ὅλαί αἱ προπαρασκευαί τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ ἡ μεγάλως διατυμπανισθεῖσα ἐλπίς περὶ πολέμου δὲν ἀπέληξαν εἰς οὐδὲν, ἐπειδὴ ἐγεννήθησαν ἀνευ Θεσμολογίου, ἐξηνητημένης εὐρεθείσης ἀκριβῶς κατὰ τὸ δίκστημα τοῦτο τῆς πρώτης πολυτίμου ἐκδόσεως τοῦ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΘΕΣΜΟΛΟΓΙΟΥ τοῦ κ. Βουγιούκα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ τοῦ Ἀσμοδαίου, ὅσων ἡ συνδρομὴ λήγει τὴν 17^{ην} μηνός, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Πρὸς τοῦτους παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγράψωσι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτῆς Τραπεζῆς, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν. Τὸ φύλλον πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀπὸ λαπτ. 10.

Ὁ Ἀσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἡ ἀθηναῖα κοινωρία τῷ παρίκει ἀφθονοτέραν τροφήν.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ μετ' εἰκόνας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Παρρη.